

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 2014

713/2014

Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2014

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla:

1 luku

Lupaviranomaisen toimivalta

1 §

*Valtion ympäristölupaviranomaisessa
käsiteltävät lupa-asiat*

Valtion ympäristölupaviranomainen ratkaisee ympäristönsuojelulain (527/2014) liitteen 1 taulukossa 1 tarkoitettujen toimintojen ympäristölupa-asiat.

Lisäksi valtion ympäristölupaviranomainen ratkaisee seuraavien ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukossa 2 tarkoitettujen toimintojen ympäristölupa-asiat:

- 1) metsäteollisuus:
 - a) sahalaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 m³ sahatavaraa vuodessa;
 - b) kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa pidetään puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m³, ei kuitenkaan vesivarasto, jossa on suljettu vesienkäsittelyjärjestelmä;
 - c) suurlastulevyä, lastulevyä tai kuitulevyä valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 m³ vuodessa taikka vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 m³ vuodessa;
 - d) puun kyllästämö;
 - e) liimapuutehdas taikka sellainen muita liimattuja tai laminoituja puutuotteita valmistava tehdas, jossa liimojen kulutus on yli 25 tonnia vuodessa;

- f) viilutehdas;
- 2) metalliteollisuus:
 - a) rautametallien kylmävalssaamo;
 - b) rauta- tai terästehdas taikka rautalejjeerinkejä valmistava tehdas;
 - c) muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämö;
 - d) rautametallivalimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa,
 - e) muu kuin d alakohdassa tarkoitettu valimo tai sulatto, jonka sulatuskapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, sulatettaessa lyijyä tai kadmiumia enintään 4 tonnia vuorokaudessa;
 - f) rautametallien jalostus suojakäsittelmällä sulalla metallilla;
 - g) rautametallien kuumavalssaamo tai takomo;
 - h) laivatelakka;
 - i) akkutehdas;
- 3) energian tuotanto:
 - ydinvoimalaitos;
- 4) kemianteollisuus:
 - a) pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia vuodessa;
 - b) maali-, väri- tai lakkatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 300 tonnia vuodessa;
 - c) liimatehdas;
 - d) kumitehdas;
 - e) mineraaliöljytuotteita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 10 000 tonnia vuodessa;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU (32010L0075); EUVL L 334, 17.12.2010, s.17

Muut direktiivi viittaukset on lisätty oikaisuna.

- f) makeutusainetehdas;
- g) tärkkelysjohdannaisia valmistava tehdas;
- 5) polttoaineiden valmistus taikka kemikaalien tai polttoaineiden varastointi tai käsittely:
- a) muiden polttoaineiden kuin hiilen kaattaminen tai nesteyttäminen laitoksissa, joiden polttoaineteho on alle 20 megawattia ja joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa;
- b) kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, jossa valmistetaan polttoainetta vähintään 5 000 tonnia vuodessa;
- c) muu polttonesteiden tai terveydelle tai ympäristölle vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 1 000 m³, ei kuitenkaan ympäristönsuojelulain liitteen 2 mukaisen rekisteröitävän energiantuotantolaitoksen polttonestesäiliö, voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaleavarasto;
- 6) orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta:
- a) pintojen puhdistus orgaanisilla liuottimilla, jotka sisältävät vaaralausekkeella H340, H341, H350, H350i, H351, H360D tai H360F merkittyjä aineita ja seoksia, kun liuottimien kulutus on yli 1 tonni vuodessa;
- b) toiminnot, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on vähintään 50 tonnia vuodessa:
- muu kuin a alakohdassa tarkoitettu pintojen puhdistus;
 - ajoneuvojen alkuperäinen maalaus sekä tuotantolaitoksessa että sen ulkopuolella;
 - metallin, muovin, tekstiilien, folion ja paperin pinnoitus tai maalaus;
 - puupintojen maalaus;
 - nahan viimeistely;
 - lankalakkaukset;
 - jalkineiden valmistus;
 - puun ja muovin laminointi;
 - liimaus;
 - seuraavat painatustoiminnot: heatset-rainaoffset -painatus, julkaisusyväpainot, muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino mukaan lukien tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino, laminointi- ja lakkausyksiköt
 - kumin jalostus;
 - jatkuvatoiminen nauhapinnoitus;
 - puun kyllästäminen;
 - kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnot;
 - maalien, lakkojen, liimojen ja painovärien valmistus;
 - lääketeollisuus;
- c) laitos, jossa käytetään orgaanisia liuottimia ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;
- 7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto:
- a) kaivostoiminta ja koneellinen kalliokaivuu;
- b) malmin tai mineraalin rikastamo;
- c) turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus;
- 8) mineraalituotteiden valmistus:
- a) sementtitehdas;
- b) kalkin tuotanto;
- c) mineraalivillatehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 6 000 tonnia vuodessa;
- d) lasia tai lasikuitua valmistava tehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 6 000 tonnia vuodessa;
- e) asbestia tai asbestipohjaisia tuotteita käsittelevä laitos;
- f) kipsilevytehdas;
- 9) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely:
- a) tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittelyä tai värjäystä suorittava laitos, jonka käsittelykapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa;
- b) nahkatehdas tai turkismuokkaamo, ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi käsitellyistä nahoista;
- c) kuitukangastehdas;
- 10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:
- a) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 miljoonaa litraa vuodessa;
- b) siiderin ja viinin valmistus käymisteitse, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 10 miljoonaa litraa vuodessa;
- c) margariinia tai muita kasvi- ja eläinperäisiä rasvoja tai öljyjä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 15 tonnia vuorokaudessa;

d) rehua tai rehuvalkuaista valmistava tai sekoittava teollinen laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 22 500 tonnia vuodessa;

e) eineksiä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa;

f) liivatteen valmistus vuodista, nahoista ja luista;

11) eläinsuojat tai kalankasvatus:

a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 75 lypsylehmälle, 200 lihanaudalle, 250 täysikasvuiselle emakolle, 1 000 lihasialle, 30 000 munituskanalle tai 40 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 1 000 lihasian eläinsuojaa;

b) vähintään 2 000 siitosnaarasminikin tai -hillerin taikka vähintään 600 siitosnaaraskeuhun tai -supin taikka vähintään 800 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 2 000 siitosnaarasminikin turkistarhaa;

c) kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kiloa vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kiloa vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä;

12) liikenne:

a) pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja yli 1 350 tonnin vetoisille aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri;

b) lentoasema;

c) kemikaaliratapiha tai terminaali, jossa siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen, ei kuitenkaan kappaletavaran siirtäminen;

13) jätteiden ammattimainen tai laitosten käsittely sekä jätevesien käsittely:

a) jätteenpolttolaitos tai jätteen rinnakkaispolttolaitos, johon sovelletaan ympäristönsuojelulain 108—110 §:ää sekä lain 107 §:n 2 momentin 2 kohdan c, f ja g alakohdan mukainen toiminta;

b) muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 1 kohdan 13 c alakohdassa tarkoi-

tettu teollisuuden erillinen jätevedenpuhdistamo, jossa käsitellään mainitun liitteen taulukossa 2 tarkoitettujen toimintojen prosessijätevesiä;

c) yhdyskuntajätevesien käsittely ja johtaminen, kun kyse on asukasvastineluvultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemisestä;

d) kaivannaisjätteen jätealue;

e) kaatopaikka, mukaan lukien vähintään 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;

f) pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on vähintään 50 000 tonnia vuodessa;

g) laitos tai paikka, jossa käsitellään muualla syntynyttä vaarallista jätettä, ei kuitenkaan 2 §:n 12 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettu toiminta;

h) muu kuin a ja d—g alakohdassa tai 2 §:n 12 kohdan a—e alakohdassa tarkoitettu jätelain (646/2011) soveltamisalaan kuuluvan jätteen käsittely, joka on ammattimaista tai laitosmaista ja jossa käsitellään jätettä vähintään 20 000 tonnia vuodessa;

14) muu toiminta:

a) muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 1 kohdassa 4 f tarkoitettu lannoitetehdas;

b) öljyn ja kaasun etsintäporaus ja esiintymän hyväksikäyttö sekä muu niihin liittyvä toiminta Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä.

2 §

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltävät lupa-asiat

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivallasta käsitellä muut kuin laissa valtion ympäristölupaviranomaiselle erikseen säädetyt lupa-asiat säädetään ympäristönsuojelulain 34 §:n 2 ja 3 momentissa. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee seuraavien ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukossa 2 tarkoitettujen toimintojen ympäristölupahakemukset, jollei ympäristönsuojelulain 34 §:stä johdu muuta:

1) metsäteollisuus:

muu puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos kuin puun kyllästämö, kun laitoksessa käytetään puunsuojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa;

2) metalliteollisuus:

metallien tai muovien pintakäsittely elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käyttäen käsittelyaltaiden yhteenlasketun tilavuuden ollessa vähintään 5 ja enintään 30 m³;

3) energian tuotanto:

polttoaineiden polttaminen laitoksessa, jossa on yksi tai useampi polttoaineteholtaan vähintään 20 megawatin kiinteää polttoainetta polttava energiantuotantoyksikkö ja laitosalueen kaikkien energiantuotantoyksiköiden yhteenlaskettu polttoaineteho on alle 50 megawattia;

4) polttoaineiden valmistus taikka kemikaalien tai polttoaineiden varastointi tai käsittely:

a) puuta raaka-aineena käyttävä grillihiilen valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä vähintään 3 000 tonnia vuodessa;

b) nestemäisten polttoaineiden jakeluasema, jonka polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on vähintään 10 m³, ei kuitenkaan moottorikäyttöisessä ajoneuvossa tai moottoriveneessä polttoaineena käytettävän polttoaineen jakeluasema;

c) muu polttonesteiden tai terveydelle tai ympäristölle vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 ja alle 1 000 m³, ei kuitenkaan ympäristönsuojelulain liitteen 2 kohdan 1 mukaisen rekisteröitävän energiantuotantolaitoksen polttonestesäiliö, voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaletavaravarasto;

d) kivihiilivarasto;

5) orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta:

a) toiminnat, joissa orgaanisten liuottimien kulutus on yli 10 mutta alle 50 tonnia vuodessa:

— muu kuin 1 §:n 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu pintojen puhdistus;

— ajoneuvojen maalaus sekä tuotantolaitoksessa että sen ulkopuolella;

— metallin, muovin, tekstiilien, folion ja paperin pinnoitus tai maalaus;

— puupintojen maalaus;

— nahan viimeistely;

— lankalakkaus;

— jalkineiden valmistus;

— puun ja muovin laminointi;

— liimaus;

— seuraavat painatustoiminnot: heatset-rainaoffset -painatus, julkaisusyväpainot, muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino mukaan lukien tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino, laminointi- ja lakkausyksiköt;

— kumin jalostus;

— jatkuvatoiminen nauhapinnoitus;

— puun kyllästäminen;

— kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnot;

— maalien, lakkojen, liimojen ja painovärien valmistus;

— lääketeollisuus;

b) laitos, jossa käytetään orgaanisia liuottimia ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 10 ja alle 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 ja alle 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;

6) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:

a) kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää;

b) kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää;

7) mineraalituotteiden valmistus:

a) seuraavien keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, kun tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa ja/tai uunikapasiteetti on enintään 4 m³ ja lastauskapasiteetti enintään 300 kg/m³ uunia kohden:

— keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa;

— kevytsoratehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 3 000 tonnia vuodessa;

b) kiinteä betoniasema tai betonituotetehdas;

c) kevytbetonitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 3 000 tonnia vuodessa;

8) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely:

tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa tai muu kuin ympäristönsuojelulain liitteen 2 kohdan 4 mukainen rekisteröitävä kemiallinen pesula;

9) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:

a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 ja enintään 50 tonnia ruhoja vuorokaudessa;

b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, joka käyttää eläinperäisiä raaka-aineita vähintään 1 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa;

c) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, joka käyttää eläinperäisiä raaka-aineita vähintään 100 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 75 tonnia vuorokaudessa;

d) perunaa tai juureksia käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasviperäisiä raaka-aineita vähintään 2 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa;

e) vihanneksia, öljykasveja, melassia tai mallasohraa käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasviperäisiä raaka-aineita vähintään 5 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasviöljyä valmistava laitos;

f) muu kuin d ja e kohdassa tarkoitettu kasviperäisiä raaka-aineita käsittelevä tai niistä tuotteita jalostava laitos, joka käyttää kasviperäisiä raaka-aineita vähintään 10 000 tonnia vuodessa ja jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on enintään 300 tonnia vuorokaudessa, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasviöljyä valmistava laitos tai leipomo;

g) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 250 000 mutta alle 5 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa;

h) siiderin ja viinin valmistus käymis- teitse, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 750 000 mutta alle 10 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa;

i) muu kuin g ja h kohdassa tarkoitettu virvoitus- tai alkoholijuomia valmistava laitos, kun virvoitus- ja alkoholijuomien tuotantokapasiteetti on yhteensä vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa ja enintään 300 000 litraa vuorokaudessa;

j) rehua tai rehuvalkuaista valmistava tai sekoittava teollinen laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on alle 22 500 tonnia vuodessa ja vähintään 15, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia; muuten enintään $300 - (22,5 \times A)$ tonnia vuorokaudessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina;

k) jäätelötehdas tai juustomeijeri, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia taikka muuten $300 - (22,5 \times A)$ tonnia vuorokaudessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina;

l) eineksiä valmistava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetti on vähintään 5 000 ja alle 30 000 tonnia vuodessa, mutta enintään 75 tonnia vuorokaudessa, jos valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus on vähintään 10 painoprosenttia taikka muuten $300 - (22,5 \times A)$ tonnia vuorokaudessa ja alle 30 000 tonnia vuodessa, kun A on valmiiden tuotteiden eläinperäisen raaka-aineen osuus painoprosentteina;

m) pelkän maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa vastaanotetun maidon määrä on vähintään 100 ja enintään 200 tonnia vuorokaudessa;

n) makeistehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 15 tonnia vuorokaudessa;

o) mallas-, alkoholi- tai virvoitusjuomien pakkaamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa;

10) eläinsuojat tai kalankasvatus:

a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 30 ja alle 75 lypsylehmälle, vähintään 80 ja alle 200 lihanaudalle, vähintään 60 ja alle 250 täysikasvuiselle emakolle, vähintään 60 hevoselle tai ponille, vähintään 210 ja alle 1 000 lihasialle, vähintään 160 uuhelle tai vuohelle, vähintään 2 700 ja alle 30 000 munituskanalle tai vähintään 10 000 ja alle 40 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 210 ja alle 1 000 lihasian eläinsuojaa;

b) vähintään 250 ja alle 2 000 siitosnaarasminikin tai -hillerin taikka vähintään 50 ja alle 600 siitosnaarasketun tai -supin taikka vähintään 50 ja alle 800 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 250 ja alle 2 000 siitosnaarasminikin turkistarhaa;

11) liikenne:

a) muu lentopaikka kuin lentoasema;

b) yli 50 linja-auton tai kuorma-auton varikko tai vastaavan kokoinen työkonevarikko;

c) ulkona sijaitseva moottoriurheilurata;

12) jätteiden ammattimainen tai laitospäinen käsittely sekä jätevesien käsittely:

a) alle 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;

b) pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle, kun käsiteltävä määrä on alle 50 000 tonnia vuodessa;

c) kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen vaarallisen jätteen varastointipaikka tai vaarallisiksi jätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden varastointipaikka, jonka varastointikapasiteetti on enintään 50 tonnia;

d) autopurkamo;

e) laitos, jonka ruhojen tai eläinperäisen jätteen käsittelykapasiteetti on enintään 10 tonnia vuorokaudessa;

f) muu kuin a—e alakohdassa taikka 1 §:n 13 kohdan a ja d—g alakohdassa tarkoitettu jätelain soveltamisalaan kuuluvan jätteen käsittely, joka on ammattimaista tai laitospaista ja jossa käsitellään jätettä alle 20 000 tonnia vuodessa;

13) muu toiminta:

a) ulkona sijaitseva ampumarata;

b) pysyvä, ulkona sijaitseva laitospäinen suihkupuhalluspaikka;

c) kiinteä eläintarha tai huvipuisto;

d) krematorio tai lemmikkieläinten polttilaitos.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen käsittelee myös ympäristönsuojelulain 27 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen jätevesien johtamista koskevan lupa-asian ja 3 kohdassa tarkoitettua kohtuutonta häirtää naapurisuhteissa aiheuttavan toiminnan lupa-asian sekä 28 §:ssä tarkoitettua pohjavesialueelle sijoittuvaa toiminnan lupa-asian, jollei ympäristönsuojelulain 34 §:stä johdu muuta.

2 luku

Lupahakemus

3 §

Lupahakemuksen sisältö

Lupahakemuksessa on oltava:

1) hakijan yksilöinti- ja yhteystiedot sekä laitoksen nimi, toimiala ja sijaintipaikka;

2) tiedot kiinteistöstä ja sillä sijaitsevista laitoksista ja toiminnasta sekä näiden haltijoista;

3) yleiskuvaus toiminnasta sekä yleisölle tarkoitettu tiivistelmä lupahakemuksessa esitetyistä tiedoista;

4) lupaharkinnan kannalta tarpeelliset tiedot toiminnan tuotannosta, prosesseista, laitteistoista, rakenteista ja niiden sijainnista;

5) tiedot toiminnan sijaintipaikasta ja sen ympäristöolosuhteista;

6) tiedot toiminnan päästöjen laadusta ja määrästä veteen, ilmaan ja maaperään sekä toiminnan aiheuttamasta melusta ja tärinästä;

7) tiedot syntyvistä jätteistä ja jätelain 5 §:ssä tarkoitetuista sivutuotteista sekä niiden ominaisuuksista ja määrästä;

8) arvio toiminnan vaikutuksista ympäristöön;

9) toiminnan suunniteltu aloitusajankohta;

10) selvitys toiminnan sijaintipaikan raja- ja naapurisuhteista sekä muista asianosaisista, joita toiminta ja sen vaikutukset erityisesti saattavat koskea.

Lisäksi lupahakemuksessa on oltava, jos se on toiminnan luonne ja vaikutukset huomioon ottaen lupaharkinnan kannalta tarpeellista:

1) käytettävissä olevat tiedot ympäristön laadusta;

2) tiedot käytettävistä polttoaineista ja niiden varastoinnista, säilytyksestä ja kulutuksesta sekä käytettävästä tai tuotettavasta energiasta ja veden käytöstä;

3) tiedot käytettävistä raaka-aineista, kemikaaleista ja muista tuotantoon käytettävistä materiaaleista sekä niiden varastoinnista, säilytyksestä ja kulutuksesta;

4) arvio energian ja materiaalien käytön tehokkuudesta;

5) arvio toimintaan liittyvistä riskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä toimista häiriötilanteissa taikka arvion sisältävä ympäristönsuojelulain 15 §:n mukainen varautumissuunnitelma;

6) yksilöidyt tiedot toiminnan päästölähteistä ja niiden päästöistä sekä melutasosta;

7) arvio parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamisesta suunnitellussa toiminnassa;

8) selvitys päästöjen vähentämistä ja puhdistamista koskevista toimista;

9) selvitys maaperän ja pohjaveden suojelamista koskevista toimista ja pilaantumisriskin perusteella tehtävä arvio maaperän ja pohjaveden tarkkailutarpeesta ja mahdollisen määräajoin toteutettavan tarkkailun aikavälistä;

10) tiedot veden hankinnasta ja viemäroinnistä;

11) tiedot liikenteestä ja liikennejärjestelyistä;

12) selvitys suunnitelluista toimista jätteiden määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi, jätteiden hyödyntämiseksi ja loppukäsittelmiseksi jätelain 8 §:n mukaisesti, jätteiden keräyksestä ja kulutuksesta sekä siitä, mihin jätteet on tarkoitus toimittaa hyödynnettäviksi tai loppukäsiteltäviksi;

13) selvitys mahdollisesta ympäristöasioiden hallintajärjestelmästä;

14) tiedot toiminnan seurannasta ja tarkkailusta, ympäristöön kohdistuvien päästöjen ja niiden vaikutusten tarkkailusta sekä käytettävistä mittausten menetelmistä ja -laitteista, laskeutuksen menetelmistä ja niiden laadunvarmistuksesta.

Jos hakemus koskee direktiivilaitoksen toimintaa, hakemuksessa on aina oltava 2 momentissa tarkoitettut tiedot. Lisäksi direktiivilaitoksen lupahakemuksessa on oltava:

1) tieto laitoksen pääasiallisesta toiminnasta, jos laitoksella harjoitetaan useita ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 1 mukaisia toimintoja;

2) kuvaus tekniikoista, joilla pyritään ehkäisemään laitoksen aiheuttamat päästöt tai vähentämään niitä;

3) tarvittaessa perusteltu esitys ympäristönsuojelulain 78 §:n mukaisten lievempien päästöraja-arvojen soveltamiseksi;

4) selvitys merkityksellisten vaarallisten aineiden käytöstä ja syntymisestä toiminnassa sekä arvio perustilaselvityksen laatimistarpeesta.

Luvan hakijan on ilmoitettava käsityksensä siitä, miltä osin hakemus sisältää salassa pidettäviä tietoja. Salassa pidettävät tiedot on esitettävä erillisessä liitteessä, jos se on mahdollista.

4 §

Hakemukseen liitettävät tiedot

Hakemukseen on liitettävä tarpeen mukaan:

1) muut myönnettyt luvat ja mahdollinen sopimus yleiseen tai toisen viemäriin liittymisestä ja hakemuksessa tarkoitettujen jätevesien johtamisesta;

2) ajan tasalla oleva mittakaavaltaan riittävän tarkka kartta, josta ilmenee toiminnan sijainti, mahdolliset päästöt ja aiheuttavat kohteet sekä toiminnan haitallisten vaikutusten arvioimiseksi olennaiset kohteet ja asianosaisten kiinteistöt;

3) asemapiirros, josta ilmenee rakenteiden ja ympäristön kannalta tärkeimpien prosessien ja päästökohtien sijainti;

4) prosessikaavio, josta ilmenee olennaiset päästölähteet;

5) vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005) tarkoitettu suuronnettomuuden vaaran arvioimiseksi laadittu selvitys tai ympäristönsuojelulain 115 §:ssä tarkoitettu sisäinen pelastussuunnitelma;

6) ehdotus tarkkailun järjestämiseksi.

Velvollisuudesta liittää hakemukseen tietoja ympäristövaikutusten arviointimenetelmästä ja luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitetusta arvioinnista säädetään ympäristönsuojelulain 39 §:ssä. Velvollisuudesta liittää direktiivilaitoksen hakemukseen perustilaselvitys säädetään ympäristönsuojelulain 82 §:ssä ja velvollisuudesta liittää nimelliseltä sähköntuotantoteholtaan vähintään 300 megawatin polttolaitoksen toiminnan aloittamista koskevaan hakemukseen hiilidioksidin talteenottoa koskevia tietoja ympäristönsuojelulain 100 §:ssä.

5 §

Lisätiedot päästöistä vesistöön

Jos laitos tai toiminta aiheuttaa päästöjä vesistöön, lupahakemuksessa on oltava:

- 1) purkuvesistön yleiskuvaus ja tiedot virtaamista, veden laadusta, kalastosta sekä kalastuksesta;
- 2) tiedot vesistön käytöstä;
- 3) selvitys toiminnan vaikutuksesta veden laatuun, kalastoon ja muihin vesieliöihin;
- 4) selvitys päästöjen vaikutuksista vesistön käyttöön;
- 5) selvitys vahinkojen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi tarvittavista toimenpiteistä;
- 6) arvio mahdollisuuksista estää vesistön pilaantumisesta aiheutuva korvattava vahinko;
- 7) korvauskysymysten ratkaisemiseksi tarpeelliset kiinteistötiedot ja arvio päästöjen aiheuttamista vahingoista sekä ehdotus niiden korvaamisesta, jos päästöistä arvioidaan aiheutuvan korvattavaa vahinkoa.

Yhdyskuntajätevedenpuhdistamoa koskevassa hakemuksessa on oltava selvitys asukasvastineluvusta ja typenpoiston tarpeesta. Eläinsuojaa koskevassa hakemuksessa on oltava selvitys lannan ja virtsan levitykseen käytettävissä olevasta alueesta ja sen pinta-alasta tai lannan muusta hyödyntämisestä sekä laidun- ja jaloittelualueista. Maidontuotantotilaa koskevassa hakemuksessa on oltava selvitys maitojuonejätevesien käsitteystä.

Edellä 1 momentin mukaiset tiedot on esitettävä tarpeellisin osin johdottaessa jätevesiä maahan tai muuhun omaan kuin vesistöön.

6 §

Lisätiedot jätteistä ja jätehuollosta

Jos toiminta koskee jätteen hyödyntämistä tai loppukäsittelyä, lupahakemuksessa on oltava selvitys:

- 1) hyödynnettäväksi tai loppukäsiteltäväksi aiotun jätteen laadusta ja määrästä;
- 2) alueesta, jolta jätettä aiotaan ottaa hyödynnettäväksi tai loppukäsiteltäväksi;
- 3) hakijan järjestämästä jätteen keräyksestä ja kuljetuksesta;
- 4) jätteen hyödyntämisestä ja loppukäsittelystä sekä kaaviopiirros hyödyntämisen tai loppukäsittelyn kulusta;
- 5) hyödyntämisen tai loppukäsittelyn tuotaman jätteen laadusta ja määrästä sekä siinä syntyvän jätteen hyödyntämisestä tai loppukäsittelystä;
- 6) jätteestä, joka käytyään läpi hyödyntämistoimen ei enää ole jätelain 5 §:ssä tarkoitettua jätettä ottaen huomioon jäteluonteen päättymisen perusteet;
- 7) ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaisesta vakuudesta;
- 8) hakijan käytettävissä olevasta alan asiantuntemuksesta.

Hakemukseen on liitettävä jätelain 120 §:ssä tarkoitettu jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma.

Kaatopaikkaa koskevassa hakemuksessa on lisäksi oltava tiedot:

- 1) kaatopaikan rakentamisesta ja rakenteesta;
- 2) kaatopaikan käytöstä ja hoidosta;
- 3) kaatopaikan kokonaistyyttötilavuudesta;
- 4) kaatopaikan käytöstä poistamisesta ja jälkihoidosta;
- 5) vahinkotilanteisiin varautumisesta ja niiden hoitamisesta.

Jos toimintaan sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta, hakemuksessa on lisäksi oltava tiedot:

- 1) poltossa syntyvän lämmön hyödyntämisestä ja polton energiatehokkuudesta;
- 2) toimista poltossa syntyvän jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi sekä sen hyödyntämisestä tai loppukäsittelystä.

Jos toimintaan sovelletaan kaivannaisjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta (190/2013), hakemuksessa on lisäksi oltava

tiedot kaivannaisjätteen jätealueen ehdotusta sijainnista ja tarvittaessa vaihtoehtoisista sijoituspaikoista. Hakemukseen on lisäksi liitettävä kaivannaisjätteen jätehuolto-suunnitelma ja suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavasta kaivannaisjätteen jätealueesta sisäinen pelastussuunnitelma.

7 §

Lisätiedot pohjavesialueella

Vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueelle sijoitettavaa toimintaa koskevassa hakemuksessa on oltava, jos se on lupaharkinnan kannalta tarpeellista:

- 1) hydrogeologinen yleiskuvaus pohjavesialueesta;
- 2) selvitys pohjaveden tilasta ja maaperän laadusta;
- 3) tiedot pohjaveden pinnankorkeuksista ja virtaussuunnista;
- 4) selvitys toimenpiteistä, joilla estetään päästöt maaperään ja pohjaveteen sekä muista suunnitelluista pohjaveden suojaustoimenpiteistä;
- 5) selvitys kaivoista ja vedenottoista sekä hankkeen vaikutuksista niihin;
- 6) selvitys vesilain (587/2011) 4 luvun 12 §:ssä tarkoitetuista suoja-alueista ja suoja-alueääräyksistä.

8 §

Toiminnan muuttamista koskeva hakemus

Jos toimintaa muutetaan siten, että siihen on haettava lupa ympäristönsuojelulain 29 §:n perusteella, lupahakemuksessa on oltava:

- 1) tieto siitä, miten muutos vaikuttaa toimintaan sekä sen ympäristövaikutuksiin;
- 2) 3—7 §:ssä vaadituista tiedoista ja selvityksistä vain ne, jotka koskevat toiminnan muutosta ja sen ympäristövaikutuksia.

9 §

Lupamääräysten tarkistamista ja määräaikaisen luvan uudistamista koskeva hakemus

Jos aiemmin myönnetyn luvan määräyksiä on tarkistettava ympäristönsuojelulain 71 §:ssä tarkoitettulla tavalla, sitä koskevassa

hakemuksessa on esitettävä voimassa olevassa lupapäätöksessä määrätty ja muut tarpeelliset tiedot ja selvitykset.

Jos lupa on myönnetty määräajaksi ja siinä on samalla määrätty ympäristönsuojelulain 87 §:n nojalla, että uuden luvan saamiseksi on ennen määräaikaisen luvan voimassaolajan päättymistä haettava lupaa, hakemuksessa on oltava tarpeellisin osin 3—7 §:ssä vaaditut tiedot ja selvitykset.

10 §

Hakemus direktiivilaitoksen luvan tarkistamiseksi uusien päätelmien vuoksi

Hakemuksessa direktiivilaitoksen luvan tarkistamiseksi uusien päätelmien vuoksi on oltava tarpeelliset tiedot luvan ajantasaisuuden selvittämiseksi ympäristönsuojelulain 80 §:n 1 momentin perusteiden mukaisesti. Hakemuksessa on tätä varten selvitettävä:

- 1) mitkä ovat laitoksen pääasiallista toimintaa koskevat päätelmät;
- 2) mitkä muut kuin pääasiallisen toiminnan päätelmät koskevat toimintaa;
- 3) miten ympäristölupa vastaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen päätelmien uusia vaatimuksia.

Hakemuksessa on oltava tarvittaessa selvitys ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen asetusten toimintaa koskevista uusista vaatimuksista ja niiden noudattamisesta.

Uusilla vaatimuksilla tarkoitetaan tässä pykälässä vaatimuksia, joita ei ole aiemmin sovellettu toiminnan lupaharkinnassa tai edellisessä luvan tarkistamistarpeen arvioinnissa tai tarkistamisessa. Jos soveltaminen on koskenut vain toiminnan jotakin osaa, ovat vaatimukset toiminnan muuhun osaan nähden uusia.

Hakemuksessa on oltava tarvittaessa tiedot ympäristönsuojelulain 75 §:n 2 ja 3 momentin mukaisen arvioinnin tekemiseksi.

Hakemukseen on liitettävä tarvittavat päätarkkailun tulokset ja muut tiedot, joiden nojalla toimintaa on mahdollista verrata päätelmissä kuvattuun parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötoisiin. Hakemukseen on liitettävä tarvittaessa myös selvitys siitä, mitä tekniikoita hakija ottaa käyttöönsä tai millä muilla keinoilla

hakija varmistaa, että toiminta vastaa päätelmiä ja lainsäädäntöä. Lisäksi hakijan on selvitettävä, vaikuttaako muutos olemassa olevaan toimintaan ja arvioitava tällaisen muutoksen vaikutuksia ympäristöön. Toiminnan muutoksista on esitettävä riittävä selvitys noudattaen, mitä 3—7 §:ssä säädetään lupahakemuksen sisällöstä.

Jos toiminnanharjoittaja hakee ympäristönsuojelulain 78 §:ssä tarkoitettujen lievempien päästöraja-arvojen noudattamisen jatkamista tai uusien lievennysten asettamista, hakemuksessa on esitettävä 3 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetut tiedot.

3 luku

Lupahakemuksen käsittely ja lupapäätös

11 §

Kuulutus lupahakemuksesta ja asiakirjojen nähtävilläpito

Lupahakemuksesta on kuulutettava sen jälkeen kun asia on riittävän yksityiskohtaisesti selvitetty. Lupahakemusta koskevasta kuulutuksesta on käytävä ilmi ainakin:

- 1) asian luonne;
- 2) hakijan yksilöinti- ja yhteystiedot;
- 3) kuvaus toiminnasta;
- 4) toiminnan sijoittamispaikka;
- 5) tiedot olennaisista päästöistä ja syntyvistä jätteistä;
- 6) tieto asian ratkaisevasta viranomaisesta ja siitä, keneltä asiasta saa lisätietoja;
- 7) tieto siitä, missä ja mihin ajankohtaan asti hakemusasiakirjat pidetään nähtävillä;
- 8) tieto muistutusten ja mielipiteiden jättämiseksi;
- 9) tieto mahdollisesta julkisesta kuulemis-tilaisuudesta;
- 10) tieto mahdollisista lupahakemuksen johdosta käytävistä Suomen ja muun Euroopan unionin jäsenvaltion välisistä neuvotteluista, jotka koskevat toiminnasta aiheutuvia valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia;
- 11) tieto siitä, sovelletaanko hankkeeseen ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Jos lupaa on haettu ympäristönsuojelulain 41 §:ssä tarkoitettuihin toimintoihin erillisillä hakemuksilla, niistä voidaan kuuluttaa yhteisesti yhdellä kuulutuksella.

Hakemusasiakirjat on toimitettava kuntaan pidettäväksi nähtävinä kuulutuksessa mainitussa paikassa. Kunnan suostumuksesta asiakirjat voidaan toimittaa sähköisessä muodossa.

12 §

Lupahakemuksesta pyydettyvät lausunnot

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on pyydettyä hakemuksesta lausunto elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, jos ympäristölupa-asia koskee toiminnan sijoittamista tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalle pohjavesialueelle.

Lupaviranomaisen on pyydettyä lausunto ympäristönsuojelulain 42 §:ssä tarkoitettujen tahojen lisäksi:

- 1) lentoaseman ympäristölupa-asiassa liikenne- ja viestintäministeriöltä;
- 2) kaivostoimintaa koskevassa ympäristölupa-asiassa kaivosviranomaiselta;
- 3) vaarallisten kemikaalien laajamittaista käsittelyä ja varastointia koskevassa ympäristölupa-asiassa Turvallisuus- ja kemikaalivirastolta.

Lisäksi lausunto on pyydettyä puolustusministeriöltä, jos lupa-asia koskee puolustusvoimia, ja sisäministeriöltä, jos lupa-asia koskee Rajavartiolaitosta, ja:

- 1) raskaiden aseiden tai räjähteiden käyttöä koskevassa asiassa harkitaan ympäristönsuojelulain 50 §:n 1 momentin soveltamista;
- 2) lentopaikkaa koskevassa asiassa harkitaan ympäristönsuojelulain 50 §:n 2 momentin soveltamista.

Lupaviranomaisen velvollisuudesta pyytää patoturvallisuusviranomaisen lausunto jätepatoa tai muuta patoa koskevassa asiassa säädetään patoturvallisuuslain (494/2009) 9 §:ssä. Velvollisuudesta pyytää pelastusviranomaisen ja patoturvallisuusviranomaisen lausunto sisäisestä pelastussuunnitelmasta säädetään kaivannaisjätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 3 momentissa.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa lausuntoja periaatteellisesti tärkeistä terveyshaitan arvioimiseksi tarpeellisista seikoista ja maa- ja metsätalousministeriö periaatteellisesti tärkeistä eläintautien leviämisen vaaran arvioimiseksi tarpeellisista seikoista.

13 §

Lupa-asian käsittely

Asian käsittelystä ilman aiheutonta viivytystä säädetään hallintolain (434/2003) 23 §:ssä ja viranomaisten välisestä yhteistyöstä mainitun lain 10 §:ssä. Lupaviranomaisen on hakemusta käsitellessään huolehdittava erityisesti tarvittavasta yhteydenpidosta niihin viranomaisiin, jotka samanaikaisesti käsittelevät toiminnan muita lupa-asioita ja suunnitelmia.

Viranomaisen velvollisuudesta huolehtia asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä säädetään hallintolain 31 §:ssä. Lupaviranomainen voi lupa-asian selvittämiseksi tarvittaessa järjestää neuvotteluja asianomaisen valvontaviranomaisen ja myös hakijan kanssa. Asian selvittämiseksi voidaan lisäksi järjestää yleisön kuulemistilaisuus, jossa voidaan esittää muistutuksia ja mielipiteitä. Katselmuksen toimittamisesta asian selvittämiseksi säädetään hallintolain 38 §:ssä.

14 §

Lupapäätöksen kertoelmaosan sisältö

Lupapäätöksen kertoelmaosasta on käytävä ilmi tarpeellisin osin:

- 1) hakijan yksilöintiä koskevat tiedot ja yhteystiedot;
- 2) luvan hakemisen peruste;
- 3) asian vireilletulo;
- 4) selvitys toimintaa koskevista luvista ja kuvaus alueen kaavoitustilanteesta;
- 5) tiedot toiminnan sijaintipaikan ympäristön tilasta, ympäristön laadusta ja kohteista, joihin toiminnalla on vaikutusta;
- 6) toiminnan ja sen laajuuden kuvaus;
- 7) keskeiset tiedot toiminnasta, käytetyistä prosesseista, raaka-aineista, polttoaineista ja tuotteista;
- 8) tiedot toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta;
- 9) tiedot toiminnasta aiheutuvista päästöistä ja jätteistä;
- 10) tiedot toiminnan eri vaikutuksista ympäristöön;
- 11) tiedot suunnitelluista ympäristönsuojelutoimista sekä jätteiden hyödyntämisestä ja loppukäsittelystä;

12) tiedot toimintaan liittyvistä riskinarvioinneista ja onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista ja toimista onnettomuuksien aikana sekä toimista puhdistuslaitteiden toimintahäiriön tai muiden prosessihäiriöiden aikana;

13) hakemuksen käsittely;

14) lausunnot, muistutukset, mielipiteet, vastineet sekä niiden pääasiallinen sisältö;

15) tiedot tehdyistä tarkastuksista.

15 §

Lupapäätöksen ratkaisuosan sisältö

Lupapäätöksen ratkaisuosasta on käytävä ilmi:

1) asian ratkaisu ja miten lausunnot, muistutukset ja mielipiteet sekä mahdollinen ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) mukainen selvitys ja yhteysviranomaisen lausunto on otettu huomioon;

2) luvan myöntämisen edellytysten varmistamiseksi annettavat ja valvonnan kannalta tarpeelliset lupamääräykset;

3) liitteen 1 mukaisia aineita koskevat päästöraja-arvot ja muut päästömääräykset, jos näitä aineita voi päästä ympäristöön tai vesihuoltolaitoksen viemäriin sellaisia määriä, että toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa vesihuoltolaitoksen toiminnalle;

4) määräykset sellaisista merkittävistä päästöistä, jotka leviävät ympäristöön Suomen valtion rajojen ulkopuolelle;

5) määräykset sellaisista ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevistä toimenpiteistä, jotka liittyvät toiminnan käynnistämiseen, huoltoihin, vahinkoihin, väliaikaiseen toiminnan pysäyttämiseen ja lopulliseen toiminnan lakkauttamiseen;

6) määräykset toiminnan ja sen vaikutusten seurannasta ja tarkkailusta, sisältäen tarvittavat määräykset päästöraja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi, sekä määräykset toiminnan ympäristönsuojelun kehittämiseksi ja valvomiseksi;

7) mahdolliset korvauksia koskevat määräykset;

8) luvan ja lupamääräysten voimassaolo ja tarkistaminen;

9) mahdollinen määräys päätöksen täytäntöönpanosta muutoksenhausta huolimatta sekä tähän määräykseen liittyvä vakuuden asettaminen;

10) käsittelymaksu.

Lupapäätöksestä on tarvittaessa käytävä ilmi, miten lupaharkinnassa on otettu huomioon ympäristönsuojelulain 41 §:ssä tarkoitettujen toimintojen tekninen ja toiminnallinen yhteys. Lupapäätöksestä on lisäksi tarvittaessa käytävä ilmi, miten ympäristöasioiden hallintajärjestelmät tai energiansäästösopeuksiin perustuvat toimet ja raportointi sekä jätelain 8 §:ssä säädetty yleinen velvollisuus noudattaa etusijajärjestystä on otettu huomioon lupamääräyksiä asetettaessa. Lupapäätöksestä on myös tarvittaessa käytävä ilmi jätelain 7 §:n 2 momentin nojalla tehty päätös poikkeamisesta vaarallisen jätteen luokittelusta ja päätöksen perustelut. Lupapäätöksessä on lisäksi mainittava, mitä ympäristönsuojelulain 70 §:n 2 momentissa säädetään lupamääräyksen ja valtioneuvoston asetuksen välisestä suhteesta.

Jos lailla tai valtioneuvoston asetuksella on säädetty toiminnan ympäristönsuojeluvuorokäytöstä, lupamääräyksissä ei ole tarpeen toistaa näitä vaatimuksia. Lupaviranomaisen on kuitenkin luvassa, erillisessä asiakirjassa tai muulla tavoin annettava toiminnanharjoittajalle tieto toimintaa koskevista keskeisistä ympäristönsuojelulakiin perustuvista velvoitteista viittaauksin tai selostamalla velvoitteiden sisältö, jos viranomaisen arvioi sen olevan tarpeen toiminnanharjoittajan informoimiseksi. Direktiivilaitoksen ympäristöluvassa on aina oltava maininta sitä koskevasta alakohtaisesta valtioneuvoston asetuksesta.

Velvollisuudesta antaa tarpeelliset määräykset tarkkailusta, jätehuollon seurannasta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta säädetään ympäristönsuojelulain 62 §:ssä.

16 §

Kaatopaikkaa koskevan lupapäätöksen määräykset

Sen lisäksi, mitä 15 §:ssä säädetään, kaatopaikkaa koskevassa lupapäätöksessä on oltava määräykset:

- 1) kaatopaikan luokasta;
- 2) rakentamisesta, rakentamisen laadunvalvonnasta ja kaatopaikan hoidosta;
- 3) kaatopaikalle sijoitettavaksi hyväksytyin jätteen määrästä ja lajista jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) 4 §:ssä tarkoitetun luettelon mukaisesti;
- 4) vahinkotilanteisiin varautumisesta ja niiden hoitamisesta;
- 5) kaatopaikan käytöstä poistamista ja jälkihoitoa koskevista toimituksista;
- 6) siitä, miten kauan kaatopaikan pitäjän on vastattava kaatopaikan jälkihoitosta.

Edellä 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun määräyksen on perustuttava arvioon siitä, miten kauan kaatopaikka aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle sen jälkeen, kun se on poistettu käytöstä.

17 §

Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen määräykset

Sen lisäksi, mitä 15 §:ssä säädetään, jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toiminnan ympäristöluvassa on oltava lupamääräykset:

- 1) poltettavaksi hyväksytyin jätteen lajista jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:ssä tarkoitetun luettelon mukaisesti sekä näiden jätteiden suurimmista sallituista polttomääristä;
- 2) laitoksen suurimmasta sallitusta poltto-kapasiteetista;
- 3) jätteen polttamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa määriteltyjen epäpuh-tauksien päästöjen raja-arvoista;
- 4) jäteveden valvontaa koskevista sei-koista sekä ainakin jäteveden happamuudesta, lämpötilasta ja virtauksesta;
- 5) näytteenotosta ja mittausmenettelyistä päästöjen raja-arvojen seuraamiseksi sekä näytteenotto- ja mittauspaikkojen sijainnista;
- 6) mittaustulosten tallentamisesta, käsitte-lystä ja esittämisestä valvontaviranomaiselle.

Vaarallisen jätteen polttamista koskevan toiminnan ympäristöluvassa on lisäksi oltava määräys vaarallisen jätteen pienimmästä ja suurimmasta massavirrasta ja lämpöarvosta sekä vaarallisen jätteen sisältämien polykloo-

rattujen bifenyyliden (PCB), pentaklooratun fenolin (PCP), kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien sekä muiden epäpuhtauksien enimmäismäärästä.

18 §

Kaivannaisjätteen jätealuetta koskevan lupapäätöksen määräykset

Sen lisäksi, mitä 15 §:ssä säädetään, kaivannaisjätteen jätealuetta koskevassa lupapäätöksessä on oltava määräykset jätealueen luokituksesta.

19 §

Päätelmien noudattamiseen liittyvä perusteluvelvollisuus ja vertailuasiakirjojen nimet

Sen lisäksi, mitä edellä tässä luvussa säädetään, direktiivilaitoksen lupapäätöksessä on ilmoitettava asiassa sovellettujen parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen nimet ja julkaisuvuodet ja lisäksi, mitä päätelmiä on pidetty pääasiallista toimintaa koskevinä päätelminä. Lupapäätöksen perusteluista on lisäksi käytävä ilmi, miten lupamääräykset, erityisesti päästöraja-arvot, on määrätty verrattuna parhaaseen käytökelpoiseen tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin.

Lupapäätöksen perusteluissa on myös ilmoitettava ne erityiset syyt, joiden vuoksi parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja on lievennetty ympäristönsuojelulain 78 §:n perusteella. Lisäksi perusteluissa on ilmoitettava lievempien päästöraja-arvojen perusteet.

20 §

Toiminnan muuttamista koskevan lupapäätöksen sisältö

Jos toimintaa muutetaan ja siihen on haettava lupa ympäristönsuojelulain 29 §:n perusteella, lupapäätöksestä on käytävä ilmi tarpeellisin osin 14—19 §:ssä säädetyn lisäksi, miten muutos vaikuttaa toiminnan kokonaisuuteen, sekä perusteltu ratkaisu siitä, miten

aiemmin myönnettyä lupapäätöstä muutetaan.

21 §

Luvan ja lupamääräysten tarkistamista koskevan lupapäätöksen sisältö

Jos aiemmin myönnettyä lupaa tai lupamääräyksiä on tarkistettava ympäristönsuojelulain 71 tai 81 §:n mukaisesti, lupapäätöksestä on käytävä ilmi tarpeellisin osin 14—19 §:ssä säädetty seikat luvan myöntämisen edellytyksiä koskevaa harkintaa lukuun ottamatta. Päätöksestä on käytävä ilmi hakemukseen liittyvien selvitysten sisältö sekä perusteltu ratkaisu siitä, miltä osin lupamääräyksiä muutetaan, sekä uudet määräykset perusteluineen.

22 §

Direktiivilaitoksen luvan tarkistamisasian käsittelyn kesto

Ympäristönsuojelulain 81 §:ssä tarkoitettu luvan tarkistamista koskeva asia on ratkaistava mahdollisimman pian ja viimeistään kymmenen kuukauden kuluttua sen vireilletulosta, jollei asian laajuus, hakemuksen puutteellisuus, käsiteltävien tarkistamisasioiden suuri määrä tai muu erityinen syy edellytä pidempää käsittelyaikaa. Asia on joka tapauksessa ratkaistava siten että ympäristönsuojelulain 72 §:n 1 kohdassa tarkoitetun teollisuuspäästödirektiivin 21 artiklan 3 kohdassa säädettyä neljän vuoden määräaikaa voidaan noudattaa. Mahdollinen ympäristönsuojelulain 40 §:ssä tarkoitettu pyyntö hakemuksen täydentämiseksi on esitettävä kuukauden kuluessa hakemuksen vireilletulosta. Mahdolliset lisätäydennyspyynnöt on esitettävä myös joutuisasti.

23 §

Lupapäätöksen lähettäminen viranomaisille

Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 85 §:ssä säädetään, valtion ympäristölupaviranomaisen on lähetettävä lupapäätös sähköisesti tiedoksi Suomen ympäristökeskukselle.

4 luku

Ilmoitusmenettelyt

24 §

Ilmoituksen sisältö

Ympäristönsuojelulain 118—120 ja 123 §:ssä tarkoitettu ilmoituksesta on käytävä ilmi:

- 1) ilmoittajan yksilöinti- ja yhteystiedot;
- 2) toiminnan sijainti;
- 3) työn, toimenpiteen tai tapahtuman laatu, kesto ja laajuus;
- 4) arvioitavat tiedot päästöistä;
- 5) suunnitellut ympäristönsuojelutoimet;
- 6) toiminnan vaikutukset ympäristöön;
- 7) tiedot toimintaa koskevista luvista sekä viranomaisten antamista lausunnoista.

Jos koeluonteiseen toimintaan sovelletaan kaivannaisjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta, sitä koskevaan ilmoitukseen on liitettävä ympäristönsuojelulain 114 §:ssä tarkoitettu kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma.

25 §

Ilmoitus pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamisesta

Sen lisäksi, mitä 24 §:ssä säädetään, ympäristönsuojelulain 136 §:ssä tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevassa ilmoituksessa on oltava:

- 1) tunnistetiedot ja sijaintitiedot kiinteistöstä, jota puhdistaminen koskee;
- 2) tiedot kiinteistön ja sen lähialueen nykyisestä ja suunnitellusta käyttötarkoituksesta sekä kiinteistön naapureista;
- 3) kuvaus alueen maaperä-, pohja- ja pintavesiolosuhteista sekä pinta- ja pohjaveden käytöstä;
- 4) tiedot alueen toimintahistoriasta sekä pilaantumisen aiheuttaneista aineista ja tapahtumista;
- 5) tutkimustulokset ja niihin perustuva arvio maaperän ja pohjaveden pilaantuneisuudesta ja puhdistustarpeesta;
- 6) puhdistamisen tavoitteet;
- 7) selvitys käytettävästä puhdistusmenetelmästä,

puhdistamisen ympäristövaikutuksista ja ympäristöhaittojen ehkäisystä, puhdistamisen yhteydessä kaivetun maa-aineksen hyödyntämisestä kaivualueella, jätteiden käsittelystä, puhdistustyön suorittamisesta, aikataulusta sekä työn valvonnasta ja tarkkailusta;

8) kartta ja asemapiirros, joihin on merkitty asian käsittelyn kannalta merkitykselliset kohteet.

26 §

Ilmoituksen johdosta annettava päätös

Ilmoituksen johdosta annettavasta päätöksestä on käytävä ilmi ainakin:

- 1) ilmoittajan yksilöinti- ja yhteystiedot;
- 2) toiminnan sijainti;
- 3) toiminnan kuvaus ja ilmoitetut ympäristönsuojelutoimet;
- 4) arvio toiminnan vaikutuksista ympäristöön ja selvitykset ympäristöhaitoista;
- 5) lausunnot ja asianosaisten kuuleminen;
- 6) tarpeelliset määräykset tai toimintaa koskeva kielto ja niiden perustelut ja sovelletut säännökset.

5 luku

Valvonta ja seuranta

27 §

Ilmoitus rekisteröintiä varten

Jollei muualla laissa tai asetuksessa säädetä toisin, ympäristönsuojelulain 116 §:n nojalla tehtävää tietojärjestelmään rekisteröintiä varten on ilmoitettava:

- 1) toiminnanharjoittajan yksilöinti- ja yhteystiedot;
- 2) toiminnan sijainti;
- 3) toiminnan kuvaus ja tärkeimmät prosessit;
- 4) aikaisemmat asiaan vaikuttavat luvat ja ilmoitukset, lausunnot sekä liittymissopimukset;
- 5) selvitys ympäristönsuojelutoimista;
- 6) arvio toiminnan päästöistä ja vaikutuksista ympäristöön.

Vaadittavien tietojen laajuutta harkittaessa

on otettava huomioon toiminnan luonne ja vaikutukset ympäristöön sekä se, milloin toiminta on aloitettu ja sitä koskevat luvat tai ilmoitukset käsitelty.

28 §

Valvontasuunnitelma

Ympäristönsuojelulain 168 §:ssä tarkoitetussa valvontasuunnitelmassa on oltava:

1) yleisluontoinen arvio ympäristön pilaantumisen riskeistä suunnitelmaan kuuluvalla alueella;

2) tieto viranomaisen valvontavastuulle kuuluvista luvanvaraisista ja rekisteröitävistä toiminnoista luettelona tai erillisenä sähköisenä rekisterinä;

3) kuvaus menettelystä valvontaohjelman laatimiseksi;

4) tieto siitä, miten ympäristöriskien arviointi tehdään, mitä perusteita siinä käytetään ja miten se ohjaa valvontaohjelman laatimista ja valvontaa;

5) tieto siitä, käytetäänkö määräaikaistarkastusten järjestämisessä otantamenettelyä, miltä osin otantaa käytetään ja mitkä ovat otannan laatimisen perusteet;

6) kuvaus ympäristönsuojelulain 169 §:n mukaisten tarkastusten vireilletulosta ja käytöstä; jos viranomaisella ei ole asiasta tarkempaa ohjeistusta, viittaus ympäristönsuojelulain 169 ja 186 §:n mukaisiin menettelyihin on riittävä;

7) tieto valvonnan voimavaroista henkilötyövuosina ja muina valvontaa kuvaavina tunnuslukuina;

8) kuvaus viranomaisten välisestä yhteistyöstä valvonnassa.

29 §

Määräaikaistarkastukset ja riskinarviointi

Määräaikaistarkastusten tiheys on määritettävä ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella. Valtion valvontaviranomaisen on käytettävä arvioinnissaan ainakin seuraavia perusteita:

1) toiminnan mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit,

onnettomuusriski sekä paikallisen ympäristön herkkyys;

2) ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten, etenkin lupamääräysten, noudattaminen toiminnassa;

3) toiminnanharjoittajan osallistuminen ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään;

4) muu laitosta koskeva valvonta, jos se vastaa osittain tai kokonaan tämän lain mukaista valvontaa.

30 §

Valvontaohjelma

Ympäristönsuojelulain 168 §:n mukaisessa valvontaohjelmassa on oltava:

1) suunnitelma ohjelmakaudella toteutettavista eri tyyppisten luvanvaraisten ja rekisteröitävien toimintojen määräaikaistarkastuksista;

2) tiedot muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista säännöllisen valvonnan toimenpiteistä;

3) kuvaus edellisen kauden valvontaohjelman tavoitteiden toteutumisesta.

31 §

Direktiivilaitoksen tarkastuksesta laadittava tarkastuskertomus

Kun direktiivilaitoksella tehdään ympäristönsuojelulain 168 tai 169 §:n mukainen tarkastus, tarkastuskertomuksesta on olennaisilta osin käytävä ilmi, noudatetaanko toiminnassa ympäristöluvan vaatimuksia ja, tarpeen mukaan, mitä lisätoimia vaatimusten täyttämiseksi on tehtävä. Tarkastuskertomus annetaan toiminnanharjoittajalle tiedoksi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tarkastuksesta.

32 §

Direktiivilaitoksen päästöjen vuosiarviointi

Valvontaviranomaisen on vuosittain verrattava ympäristönsuojelulain 77 §:n 2 momentin nojalla saamiaan päästötarkkailun tu-

loksia niihin päästötasoihin, joiden noudattamisen varmistamiseksi tulokset on saatu.

33 §

Päätelmien voimaantuloa koskeva tiedottaminen

Suomen ympäristökeskuksen on tiedotettava valtion ympäristölupa- ja valvontaviranomaisille uusista päätelmistä viipymättä niiden tultua voimaan.

Valvontaviranomaisen on tiedotettava direktiivilaitoksen toiminnanharjoittajalle sen pääasiallista toimintaa koskevien uusien päätelmien voimaantulosta ja ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisesta selvitysvelvollisuudesta viipymättä 1 momentin mukaisen tiedon saatuaan.

34 §

Direktiivilaitoksen luvan tarkistamistarpeen arviointia koskevat aikarajat ja tiedottaminen

Valvontaviranomaisen on tarkastettava ympäristönsuojelulain 80 §:n mukainen selvitys ja tehtävä mainitun pykälän 3 momentin mukainen arviointi sekä annettava mahdollinen määräys luvan tarkistamiseksi mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua asian vireilletulosta, jollei toiminnan laajuus, selvityksen puutteellisuus tai arviotavien laitosten suuri lukumäärä edellytä pidempää käsittelyaika.

Arviointimenettely on tarkistamisasioiden käsittelyn ruuhkautuessa järjestettävä siten, että lupaharkintaan ilmeisen selvästi määrätävät toiminnot tunnistetaan ja arvioidaan mahdollisimman nopeasti. Muidenkin toimintojen osalta arviointi on tehtävä ja mahdollinen määräys luvan tarkistamiseksi annettava viimeistään vuoden kuluttua pääasiallisen toiminnan päätelmien julkaisemisesta. Arvio on päivittävä ja siinä on esitettävä arvioinnin lopputulos perusteluineen.

Valvontaviranomaisen on tarvittaessa neuvoteltava lupaviranomaisen kanssa tarkistamismenettelyn määräajoista. Määräajat on asetettava siten, että toisaalta valvontaviranomaisella on riittävästi aikaa tehdä arviointi

ja toisaalta lupaviranomaisella on aikaa ratkaista tarkistamista koskeva lupa-asia hyvissä ajoin ennen kuin neljä vuotta on kulunut laitoksen pääasiallista toimintaa koskevien päätelmien julkaisemisesta. Lisäksi neuvottelussa on otettava huomioon, että toiminnanharjoittajalle jää riittävästi aikaa mahdollisten muutosinvestointien toteuttamiseen.

Valvontaviranomaisen on talletettava tekemänsä arvio ja määräys ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Tieto arvion tekemisestä ja määräyksen antamisesta on julkaistava viranomaisen internetsivuilla.

35 §

Direktiivilaitoksen luvan muutostarvetta koskeva seuranta ja arviointi

Valvontaviranomaisen on direktiivilaitoksen valvonnassa seurattava ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisten luvan muuttamista koskevien perusteiden olemassaoloa ja pantava tarvittaessa vireille luvan muuttamista koskeva asia.

Arvioidessaan direktiivilaitoksen luvan muuttamisen tarvetta, valvontaviranomaisen on otettava huomioon laitoksen päästöjen tarkkailusta ja toiminnan tarkastuksista saadut tiedot.

36 §

Mikroyrityksen koon arvioiminen

Mikroyrityksen määritelmästä ja sen valvontamaksun kohtuullisuudesta sekä toiminnanharjoittajan velvollisuudesta ilmoittaa valvontaviranomaiselle yrityksen koko säädetään ympäristönsuojelulain 206 §:ssä.

Yrityksen koko arvioidaan viimeksi päättyneen tilikauden tilinpäätöshetken tietojen perusteella. Mikroyrityksen asema menetetään kuitenkin vain, jos ympäristönsuojelulain 206 §:n 2 momentin mukaiset työntekijä-, tase- ja liikevaihtorajoja kuvaavat lukuarvot ylittyvät sekä päättyneellä että sitä välittömästi edeltäneellä tilikaudella.

37 §

Mikroyritys, jonka tilinpäätös, vuosiliikevaihto tai tase ei ole tiedossa

Jos toiminnasta ei voida saada 36 §:n mukaisia tilinpäätöstietoja, maksun määräytymisen perusteena voidaan käyttää edellisen valmistuneen verotuksen mukaisia verotustietoja.

Jos ammatinharjoittajan tilinpäätös- tai verotustiedoissa ei ole tasetietoa, taseen sijaan käytetään kirjanpitolain (1336/1997) 7 luvun 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vaihtomaisuuden, pysyvien vastaavien ja ammatista johtuneiden saamisten summaa. Jos ammatinharjoittajan tiedoissa ei ole liikevaihtotietoa, liikevaihdon sijaan käytetään kirjanpitoasetuksen (1339/1997) 1 luvun 5 §:n 1 momentin 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen erien summaa.

Jos maatalouden tase- tai liikevaihtotietoa ei ole saatavissa tilinpäätös- eikä verotustiedoista, yrityksen koko määritellään työntekijämäärän perusteella.

38 §

Mikroyrityksen työntekijämäärän laskeminen

Yrityksen työntekijämäärä lasketaan yrityksessä yhden vuoden aikana työskennelleiden kokopäiväisten työntekijöiden (*vuosityöyksikkö*) määrän perusteella. Niiden, jotka eivät ole työskennelleet koko vuotta tai jotka ovat työskennelleet osa-aikaisesti, tekemä työ muunnetaan vuosityöyksiköiksi laskemalla yhteen heidän tekemänsä työtunnit. Työntekijöiden äitiys-, isyys- tai vanhempainvapaita taikka muita pitkäaikaisia työvapaita ei lasketa mukaan työskentelyaikaan.

Työntekijämäärää selvittäessä mukaan lasketaan vain työsopimuslain (55/2001) 1 §:n mukaisen työsopimuksen perusteella tehtävä työ. Lisäksi mukaan lasketaan yrityksen johtamiseen osallistuvien omistajien työ ja sellainen yrityksessä säännöllisesti työskentelevien yhtiökumppaneiden työ, jota vastaan he saavat yritykseltä rahamääräisiä etuja.

Oppisopimussuhteessa tai ammatillisessa koulutuksessa olevia opiskelijoita, jotka ovat oppisopimus- tai ammatillista koulutusta kos-

kevassa sopimussuhteessa, ei lueta henkilöstömäärään, vaikka he tekisivät työtä 2 momentin mukaisesti.

6 luku

Erinäiset säännökset

39 §

Lupa- ja valvontaviranomaisten yhteistyö

Lupa- ja valvontaviranomaisten on oltava keskenään riittävässä yhteistyössä. Yhteistyön toteuttamiseksi valtion lupa- ja valvontaviranomaiset voivat perustaa neuvoa-antavia asiantuntijaryhmiä. Ryhmiin voidaan kutsua asiantuntijoita myös muista asiantuntijaviranomaisista tai -laitoksista.

40 §

Asiantuntijaviranomaiset ja -laitokset

Ympäristönsuojelulain 25 §:n mukaisia asiantuntijaviranomaisia ovat maa- ja metsätalousministeriö sekä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö. Asiantuntijalaitoksia ovat Suomen ympäristökeskus, Luonnonvarakeskus, Elin- ja ympäristöturvallisuusvirasto, Ilmatieteen laitos, Teknologian tutkimuskeskus VTT, Geologian tutkimuskeskus, Säteilyturvakeskus, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto sekä Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitos kukin toimialallaan.

41 §

Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavien päästöjen koskevat yleiset vaatimukset

Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavat teollisuusjätevedet ja muut pilaavia aineita sisältävät jätevedet on esikäsitteltävä asianmukaisella tavalla:

1) vesihuoltolaitoksen päästöistä ympäristöön kohdistuvien haittojen estämiseksi ja muiden purkuvesistöä koskevien säännösten vaatimusten täyttämiseksi;

2) lietteen turvallisen, ympäristön kannalta hyväksyttävän hyödyntämisen ja loppukäsittelyn varmistamiseksi;

3) viemäriverkon ja puhdistamojen työntekijöiden terveyden suojelemiseksi;

4) jäteveden ja lietteen käsittelyprosessien toiminnan vaikeutumisen estämiseksi;

5) viemäriverkon, puhdistamoiden ja niihin liittyvien laitteiden vaurioitumisen estämiseksi.

Vesihuoltolaitos voi kieltäytyä liittämästä laitoksen viemäriin kiinteistöä ja ottamasta vastaan 1 momentissa tarkoitettuja jätevesiä, jos 1 momentissa säädetty vaatimukset eivät täyty.

42 §

Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavista päästöistä määrääminen ympäristöluvassa

Ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset päästöraja-arvot ja muut päästömääräykset vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettaville teollisuusjätevesille ja muille vesille, jos ne sisältävät liitteessä 1 tarkoitettuja aineita, sen varmistamiseksi, että jätevedet esikäsitellään asianmukaisesti ja päästöjä tarkkaillaan. Lupaviranomaisen on lupa-asiaa käsiteltäessä kuultava vesihuoltolaitosta.

43 §

Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään erikseen tehtävät merkinnät

Valtion valvontaviranomaisen on talletettava ympäristönsuojelun tietojärjestelmään tieto ympäristönsuojelulain 171 §:n nojalla myöntämästään oikeudesta tarkkailuun toisen alueella, jos oikeus on voimassa yli vuoden tai toistaiseksi. Tieto on talletettava kohde-

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2014

Ympäristöministeri *Ville Niinistö*

kiinteistön käyttöoikeutta koskevana merkintänä siten, että se on helposti löydettävissä. Lisäksi valvontaviranomaisen on mahdollisuuksien mukaan huolehdittava siitä, että järjestelmään merkitään vastaavin tavoin myös ympäristölupapäätöksessä perustettu tarkkailuoikeus.

44 §

Suon luonnontilan muutoksen merkittävyys

Turvetuotanto voidaan ympäristönsuojelulain 13 §:n 4 momentin mukaan mainitun pykälän 1 momentin estämättä sijoittaa suolle, jonka luonnontila on ojituksen vuoksi merkittävästi muuttunut. Suon luonnontilan muutos on merkittävä, jos:

1) suon vesitalous on muuttunut peruuttamattomasti, suon vedenpinnan taso on alentunut kauttaaltaan ja suon kasvillisuus on muuttunut kauttaaltaan;

2) suon vesitalous on muuttunut kauttaaltaan, vedenpinnan taso suolla on alentunut kauttaaltaan ja muutokset suon kasvillisuudessa ovat selviä; tai

3) suolla on ojitettuja ja ojittamattomia osia, ojitus estää hydrologisen yhteyden suon ja sen ympäristön välillä ja osalla suon ojittamatonta alaa esiintyy kuivahtamista ja muutoksia suon kasvillisuudessa.

45 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä syyskuuta 2014.

Tällä asetuksella kumotaan ympäristönsuojeluasetus (169/2000).

Hallitussihteeri Jaana Junnila

Tärkeimmät pilaantumista aiheuttavat aineet päästöjen raja-arvoja asetettaessa**Päästöt ilmaan**

- 1) rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet;
- 2) typenoksidit ja muut typpiyhdisteet;
- 3) hiilimonoksidi;
- 4) haihtuvat orgaaniset yhdisteet;
- 5) metallit ja niiden yhdisteet;
- 6) hiukkaset;
- 7) asbesti, suspendoituneet hiukkaset ja kuidut;
- 8) kloori ja sen yhdisteet;
- 9) fluori ja sen yhdisteet;
- 10) arseeni ja sen yhdisteet;
- 11) syanidit;
- 12) aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia;
- 13) polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit.

Päästöt vesiin

- 1) orgaaniset halogeeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä;
- 2) organofosforiyhdisteet;
- 3) orgaaniset tinayhdisteet;
- 4) aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia;
- 5) pysyvät hiilivedyt ja pysyvät sekä biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet;
- 6) syanidit ja fluoridit;
- 7) metallit ja niiden yhdisteet;
- 8) arseeni ja sen yhdisteet;
- 9) biosidit ja kasvinsuojeluaineet;
- 10) suspendoituneet aineet;
- 11) rehevöitymistä aiheuttavat aineet, erityisesti nitraatit ja fosfaatit;
- 12) happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet.